ANUL XII. No. 1441 — 4 PAGINI 3 LEI — Miercuri 5 Septembrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni și Cluburi 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 3. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

Prețuri excesive la football...

Au fost Duminică după amiază la Venus, cinci mii de spectatori.

Cinci mii de oameni zgribuliți în tribună, plezniți de vânt, bombardați cu praf și cu grăunțe de cărbune desprinse de vânt și purtate în pulbere prin nasul și ochii spectatorilor.

Cinci mii de oameni aduși acolo de o pasiune categorică și suportând brav — în vânt și praf — o partidă mediocră. Un lamentabil match în care timp de 90 de minute balonul a bâlbâit cele mai analfabete traectorii. Cele mai tâmpe combinații, operă entusiasmantă a unor vedete cu prestigiu și cu pretenții.

Am putut astfel să rămânem „praf" în vântul dela Venus, obligați să savurăm incurabila nulitate a lui Lupu, fățâiala hilară a lui Zăinescu, impotența nepensionată încă a lui Melchior — umbra unui Melchior care trebuia scutit de sanc țiunea unei deprecieri atât de penibile, — giumbușlucurile unui Cotormany tăvălindu-se pe jos în tumbe fără niciun sens, un Deheleanu inexistent, un Ciolac anchilozat și un Schvarz fricos ca sub viforul unei manifestații...

Dar nu despre acestea este vorba.

S'a scris suficient despre matchul Ripensia-Juventus — modestă inaugurare a unui nou campionat — și au rămas cei 5000 de spectatori condamnați să-l vadă, cu prea recente și penibile constatări, pentruca toate acestea să mai fie rememorate aici, atât de curând.

Am stăruit însă special asupra tru ca să se desprindă și mai cert, nejustificarea cu care se comercializează popularitatea foot-ballului, pretinzându-se pentru matchuri de valoarea celui de Duminecă, excesive prețuri de intrare.

Căci, este indiscutabil astăzi, că prețurile de intrare la matchurile de foot-ball pentru campionat, sunt prețuri de speculă pe cari spectatorii le suportă (încă), iar Federația le privește cu mâinile încrucișate, cu ochii închiși și cu urechile surde...

Subiectul nu este nou.

Mereu noui sunt însă scrisorile cari ne vin la redacție și cari închid în ele nemulțumirea explicabilă a elevilor de liceu, sau a micilor funcționari în majoritate șomeuri, condamnați să plătească 40 de lei o peluză (când un bilet de cinematograf costă 20) sau 80 de lei o tribună, când un rezervat la „Teatrul Național" costă mai puțin....

Fiindcă — nu este așa? — spectatorii cari realizează rețetele la foot-ball sunt elevii de liceu, micii funcționari și meseriașii, cari se înghesuesc la cassă cu banii în mână; oameni pentru cari 40 de lei constituesc o sumă importantă; nu tribuna încărcată de carnete oficiale și de recunoscătoare bilete de favoare.

Dar chiar dacă clienții obișnuiți ai matchurilor de foot-ball ar fi oameni înstăriți, cu ce se pot justifica 76 de lei o tribună la un match de calibrul matchului Ripensia-Juventus?

Cu ce se poate justifica o astfel de sumă?

Cu valoarea matchului? Să fim serioși! Cu cheltuelile de regie? Care cheltueli și care regie?

Cu ce atunci?

Cu ce se poate justifica extenuantul bir pus pe pasiunea (încă în tensiune) a spectatorilor pentru foot-ball, în matchurile oficiale? In acelea, prin urmare, cari trebuesc neapărat jucate. Și cari — mulțumită prețurilor actuale — totalizează fără excepții încasări în jurul

Matchurile amicale nu ne interesează. Pe riscul lor, organizatorii pot să fixeze prețurile pe cari le poftesc.

Intr'un match oficial însă, prețurile de intrare trebuesc neapărat temperate și controlate de Federație, ca să nu ajungem și în foot-ball la decesul pe care și l-a croit prin scumpetea biletelor de intrare, boxul.

Vedete ca Lupu și ca Zăinescu pot să se mulțumească și cu încasări mai mici de 200.000 de lei!...

George Fulga

După concursurile de coastă dela Feleac

Clasa automobiliștilor români simțitor îmbunătățită
Pronosticurile noastre în întregime confirmate

Concursurile automobiliste și motocicliste desfășurate Duminecă pe coasta Feleacului din Cluj, au completat în mod fericit reluarea, sub auspicii făgăduitoare, a unei activități mult timp întreruptă.

Automobilismul, delăsat câțiva ani, s'a manifestat Duminecă, cu o putere și vitalitate cari îi dau dreptul să spere la un viitor strălucit, și la înscrierea multor pagini de glorie. Succesele repurtate în precedentele întruniri au fost larg depășite de cel înregistrat în capitala Ardealului.

Mai mult ca oricând, automobilismul a trăit o zi mare, o adevărată sărbătoare a lui. Și nu se poate spune că succesul nu a fost pregătit. S'a ținut seamă de toate amănuntele și de toate ideile sănătoase. D-nii avocat Constantin Rosin și dr. Ioan Buia, regisorii competițiunilor nu au neglijat niciun detaliu spre a asigura un cât mai franc succes.

PROGRES VIZIBIL

Succesele dela Feleac, pregătite de Automobil clubul regional Cluj în colaborare cu Automobil clubul regal român, au coincis cu înregistrarea unui pas înainte, pe acest tărâm.

Am remarcat cu ocazia competițiunilor dela Cluj că, clasa automobilistilor. Și, ceiace este și mai îmbucurător, constă în faptul că și numărul alergătorilor de valoare a crescut simțitor. Mai jos, vom descrie felul cum s'au comportat pe parcurs, protagoniștii alergărei, menționând aci că o întâlnire Sontag-Berlescu-Neamțu-Butculescu și o încercare de record a lui Iorgu Ghica, vor constitui oricând puncte de atracție pe cari, anul viitor nu ni le va refuza.

Astăzi, când campania automobilistă a anului poate fi considerată drept terminată, constatarea realizărei unui salt de valoare în ce privește clasa alergătorilor români, nu constitue un simplu fapt divers. Este, în această constatare, dovada puterii de vitalitate a automobilismului românesc.

Cu elementele ce posedăm acum și cu cele ce se vor adăuga an cu an, putem privi cu încredere în viitor și putem spera că, peste granițele țării, culorile noastre vor fi purtate cu glorie, de alergătorii noștri.

Anul a început bine și s'a sfârșit la fel. Mijlocul lui nu a fost cu nimic mai prejos. Și de notat că multe din bunele performanțe reușite de piloții români au fost stabilite în străinătate.

Când situația este atât de roză, decc nu am avea dreptul să sperăm tere a automobilismului românesc.

Ploaia nu a împiedicat asupra normalei desfășurări a concursului

Deși a plouat în tot cursul zilei de Duminică, concursurile nu au avut nimic de suferit, ele desfășurându-se în fața unei destul de mari afluențe de spectatori. Am văzut oameni cari, uzi leoarcă, se cuibăreau cum dădea Dumnezeu, spre a nu pierde niciuna din peripețiile titanicei dispute. Și, cu toate că și-au stricat haine și încălțăminte s'au declarat satisfăcuți de a fi asistat la o întrecere în care trei dintre protagoniștii ei, au terminat în două secunde interval.

M. S. Regele Carol II, înaltul patron al concursurilor, a urmărit cu viu interes ascensiunile nelăsându-se impresionat de vitregia atmosferei. Odată mai mult M. S. a făcut dovada excepționalei Sale sportivități.

Unde ploaia a jucat un rol, a fost în stabilirea performanțelor. Aci ea ar fi putut contribui oarecum la falsificarea rezultatelor, în sensul că, pe timp bun și șosea uscată, ordinea celor patru sosiți în categoria sport ar fi putut fi modificată. La antrenament erau atât de aproape unul de altul, încât cu greu s'ar fi putut bănui care din patru va furniza pe învingător.

In condițiunile în care s'a desfășurat cursa este sigur că **victoria în categoria sport a revenit celui mai curajos om al lotului.**

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA PERFORMANȚELOR

In afară de Iorgu Ghica, recordmanul coastei, care nu se putea să nu furnizeze cel mai bun timp al zilei, Sontag a fost cu adevărat formidabil. Hotărât în momentele critice, curajos și dornic să reușească eventul rallye-ul Cluj—Feleac, el a isbutit o performanță excepțională. Incă foarte tânăr, Sontag va deveni un as de primă mărime.

Elogiile aduse învingătorului nu scad cu nimic din meritele învinșilor cari s'au apărat cu ultima energie, reușind să realizeze performanțe meritorii.

Colonelul Alexandru Berlescu, Barbu Neamțu și Marin Butculescu, au făcut tot ce omenește le-a stat în putință spre a câștiga. Au găsit însă, în momentul cursei, mai bun ca ei.

Acerba luptă între acești patru laureați ai competițiunii dela Feleac, a scos în evidență și clasa internațională a lui Iorgu Ghica.

PRIMUL RECORDMAN AL COASTEI

Realizatorul primului record al coastei Feleacului pe distanța majorată, a făcut proba unor posibilități neobișnuite, unui calm exasperant și unei dexterități în conducere, cum rar ne-a fost dat să vedem. Suntem siguri că mai avea destul resurse dar nu a vrut să riște spre a nu compromite o cauză câștigată. Și dece ar fi împins Iorgu Ghica, când și așa a terminat parcursul cu ochii acoperiți de nisip. Nefiind protejat de apărători de roți, recordmanul Feleacului a fost deseori biciuit de boabele de nisip svârlite de roata în plină viteză. Ochelarii pe cari a încercat să-i utilizeze nu i-au fost de niciun folos și a renunțat la ei imediat după plecare.

UN START MAGISTRAL

Și pentrucă veni vorba de plecare, vom adăuga că Iorgu Ghica a luat un start care caracterizează pe piloții de mare valoare. In momentul când i s'a dat liber, a ambalat, a cuplat roțile și, o secundă mai târziu mașina execută un mic salt din spate, roțile se învârtiră în gol, iar când reluară contactul cu pământul o mică polizare a cauciucurilor se produse. Câteva secunde mai târziu, Ghica dispărea din ochii noștri, după ce atacase primul viraj.

ASCENSIUNILE

Marlin Weisz la volanul unui Ford baby, urcă primul, mergând precis pe virajuri și destul de rapid pe liniile drepte.

Incercarea lui *Mișu Sontag* (Ford baby), de a stabili o performanță bună pe o mașină nu prea bine cunoscută de el, nu a dat rezultate, deși pilotul nu a făcut greșeli pe parcurs.

Ladislau Fabinyi (Citroen), nu a avut o ascensiune impresionantă. Se pare că este puțin obosit pe urma unei campanii prea severe.

Luca I. Niculescu (Chrysler), s'a găsit în fiecare dificultate pe parcurs. Nu a reușit să facă o performanță prea bună, deși se părea că timpul nefavorabil îl avantajează.

Bobby von Gassendorff (D.K.W.), la volanul celei mai mici cilindrate a lotului, a mers bine dar, nu putea face mai mult.

Adalbert Prunyi (Dodge), a concurat mulțumitor dar nu a impresionat cu nimic. A urcat ca orice turist cu oarecare rutină.

Ascensiunea lui *Barbu Neamțu* (Ford), cel de al treilea clasat în categoria sport, a corespuns primei atracții a reuniunii. Neamțu a acoperit ireproșabil parcursul, până cu câteva zeci de metri înainte de atacarea virajului mare. Aci, un derapaj neașteptat l-a făcut să piardă prețioase secunde.

Marin Butculescu (Ford), al patrulea în categorie a fost și mai puțin norocos. Mașina i-a dansat de mai multe ori, din cauza dereglării frânelor de utilizarea cărora s'a lipsit în cele din urmă. Dar, acest lucru, l-a costat timp.

Ascensiunea lui *Z. Marczinkievicz* (Citroen), a însemnat un simplu intermezzo în continuarea luptei dintre protagoniști.

In fine, la start este *Mișu Sontag* (Ford). Câștigătorul categoriei sport, pleacă bine și, neținând seama de niciun pericol trage puternic pe liniile drepte și stăpânește la virajuri. Sus, la munte, cronometrul marchează cel mai bun timp reușit de vreunul dintre protagoniști.

Urmează apoi ascensiunea lui *Martin Weisz* (Ford), nu prea strălucită dar îndeajuns de meritoasă.

La start se aliniază apoi, coloneiul *Alexandru Berlescu* (Ford), ultimul dintre concurenții cu șanse, în cursa categoriei sport. Precis în virajuri și rapid în liniile drepte, fără să facă aproape nici o greșeală, temerarul pilot sfârșește în stil impresionant, dar nu reușește decât să se claseze al doilea, la mai puțin de o secundă de Sontag.

Ascensiunile ce au urmat, executate de *Ladislau Fabinyi* (Plimouth), *Pietro Moccia* (Horch), *Andor Gero* (Oldsmobile) și *Rosenauer* (Lancia), nu au mai impresionat.

IORGU GHICA LA START

Dupăce tentativa de a ajunge sus a lui *Istvan Bodor* (Bugatti-Ungaria), a dat greș, la start s'a ali-

(Citiți continuare în pagina 2-a)

Amatori sau profesioniști?

Ziarul britanic de specialitate, «The Star» publică o știre senzațională.

Atât de senzațională încât—dacă n'ar proveni dela corespondentul din New-York al acestui ziar și n'ar fi acoperită de garanția pe care, inerent, o primesc toate cele înserate, în paginile lui — n'am putea-o accepta, drept veridică.

E vorba de o reclamație a federației americane de lawn-tennis, adresată federației britanice.

Prin care se cere—nici mai mult, nici mai puțin — suspendarea jucătorului Austin.

Motivul?

E destul de original.

Se pare că Austin ar fi promis să participe la campionatele internaționale ale Americei.

In vederea acestei participări și bazate pe ea, organizatorii — federația americană — au făcut pregătiri. Reclamă prin presă, propagandă, etc. «S'au vândut bilete la matchuri în cari Austin trebuia să joace, după chiar afirmația lui» își precizează punctul de vedere oficialitatea de peste Ocean, în adresa de care vorbim.

Și, iată, Austin, n'a făcut deplasarea.

A rămas în Anglia, reținut de niște interese meschine de carieră, în timp ce alți amatori — printr'un spirit de sacrificiu demn de toată laua — și-o sacrificau și plecau să se producă într'o competiție, a cărei durată nu se măsoară cu zilele. Ba, nici cu săptămânile.

Lucrul acesta federația americană de tennis «amator» nu poate să-l înțeleagă.

Și, efectiv, nu-l înțelege.

Dovedind această inabilitate, printr'o cerere de suspendare a jucătorului Austin — care nu înțelege să-și respecte angajamentele luate — și de acordare de daune—interese.

Modest evaluate la 10.000 de dolari.

Ca să fim sinceri, nu prea sunt comentarii de făcut.

Federația americană are dreptate.

Când unui jucător care participă la campionate organizate de ea, îi oferă drum în cabină de lux, întreținere completă în cele mai mari hoteluri, diverse alte speze și despăgubiri pentru zilele pierdute, are dreptul să-i ceară să-și respecte înscrierea.

E un contract clasic DO, UT, DES. Te întrețin, îți plătesc. Joacă.

Căci, punctul slab al chestiunii, vârful ascuțit al lacrimei batavice, scapă din vedere atât federației americane cât și totalității jucătorilor internaționali de tennis.

Anume, că sunt amatori și nu profesioniști.

Că tratamentul care li se oferă și pe care-l acceptă este ilegal.

Că, după cum e ridicolă cererea de daune a federației americane pentrucă Austin n'a venit să-i joace în campionate, tot atât de deplasate sunt pretențiile pentru deplasare ale acestuia sau oricărui altuia, în calitate de amator.

Un amator e liber de anumite obligații. Dar nu poate fi nici beneficiarul anumitor foloase.

Când se va ajunge ca acest lucru să fie cinstit înțeles?

Sau — mai bine spus — cinstit aplicat?

GH. TARI

Germanul Geyer a câștigat turul ciclist al Elveției

ZURICH 3. (Intersport). — Astăzi s'a terminat turul ciclist al Elveției, consumându-se și ultima etapă Basel—Zurich pe distanță de 226 kilometri.

Această etapă a fost câștigată de belgianul Aert, care a acoperit distanța în 6 ore 33 minute și 15 secunde, înaintea italianului Buttafocchi, elveținului Buchli și belgianului Bignet.

In clasamentul general primul a fost germanul Geyer în 45 ore, 4 minute, 13 secunde. Al doilea francezul Level (45, 9, 52). Al treilea italianul Cannusso (45, 12, 58). Belgianul Aert, câștigătorul ultimei etape, s'a clasat al șaselea.

Pe națiuni clasamentul a fost:

1. **Germania**
2. **Italia**
3. **Belgia**
4. **Franța**
5. **Elveția.**

Anderson în mare formă

A aruncat discul la 51 m. 79

AVESTAD, 3 (Intersport — Recordmanul mondial la aruncarea suliței, suedezul Anderson Harald, a aruncat discul la un concurs disputat Duminecă, la 51.79 metri.

Anderson a devenit astfel favoritul acestei probe la Torino.

Țara cu cei mai mari înotători

Iată un clișeu care explică în bună parte, dece Japonia a ajuns țara în care recordurile nautice sunt doborâte aproape în fiecare săptămână. Vedem aici sute de școlari niponi cari învață înotul, sportul național al Japoniei

Aspecte Baltice

RIGA. — Matchul Germania—România, pentru Cupa Davis pe care l-am jucat la Berlin, m'a îmbogățit cu altăa cunoștințe teoretice și practice și a fost atât de bogat în aspecte interesante, încât le voiu descrie într'o serie de articole după reîntoarcerea mea în Capitală.

Pentru moment mă mărginesc să descriu câteva din aspectele campionatului internațional depe teritoriul orașului liber Danzig și cele din capitala tânărului stat leton.

*

ZOPPOT

La sosirea noastră în gară, cei doi domni cari ne-au așteptat din partea comitetului de organizare, ne-au pus imediat în curent:

— «Turnhull și Quist, Davis Cupmanul australian, două din stelele Statelor-Unite: Jones și Burwell, italienii Rado și Sertario, cehul Vodicka...».

— « inge» oftăm noi și începem să întocmim programul de reintoarcere, cel mai târziu pe ziua de poimâine.

*

S'a întâmplat însă că Schmidt a intrat deadreptul în turul doi, deși eu ajung acolo după ce trec peste un adversar periculos. Trecem și peste linia a doua de foc Schmidt printr'un «lung set» eu prin două scurte. Turul III, a avut o importanță deosebită pentru Schmidt. Aici a început să se antreneze la ratarea «set-ball»-urilor. Și, recunosc, cu un succes deplin. Căci cele trei pe cari le-a făcut în în contra lui Jones, au fost în curând întrecute în dublu și aproape »dublu» adică cinci la număr. In schimb, n'a admis să-i fie bătut recordul. A răspuns la prima încercare a lui Vodicka, cu un retur de serviciu... direct în fileu.

*

Schmidt, cu toate acestea, n'a fost consecvent. Căci în simplu, după 5:3 și 40:0 n'a mai făcut nici un «game». In schimb, la dublu, a jucat excelent, imediat după ce am pierdut primul set. Am avut însă și un mare noroc. La 5:2 pentru noi, în setul al 2-lea, am avut și 40:15, așa încât «set-ball»-ul a căzut în sarcina mea.

Altfel, nu știu ce s'ar fi întâmplat...

*

Tot acestui dublu întrerupt din cauza întunericului, i se datorește și un succes deosebit al nostru. Dimineața următoare publicul a onorat apariția noastră pe teren cu o atenție deosebită. Pentru lămurire: publicul a fost informat, că matchul va continua dimineața următoare la ora 8,30. Noi jucătorii știam ora 10,30. Eu am sosit cu 10 minute întârziere. Schmidt cu 5 minute după mine. Eram la o distanță de vre-o 50 de m. de teren, când am auzit primele note muzicale, venind din direcția tribunelor parcă ar fi fost un cor imens acompaniat de câteva flaute stridente.

In clipa când am păsit pe teren acest «mezoforte» s'a transformat într'un «fortissimo con brio» de neuitat. Dar a rămas ceva și pentru Schmidt.

*

In fundul terenului central, pe o tablă uriașă, neagră, care indica scorul partidelor și numele combatanților (era prevăzut cu câteva serii complecte de litere mari din alfabet) afară de: Vodicka, Schwenker, Hamburger, Schmidt, set: 1—1, 4:2 mai era încă un cuvânt de data aceasta, (opera băieților cari erau însărcinați cu punerea la punct a acestui tablou):

«ANFANGEN»

*

Am fost însă recompensat câteva clipe mai în urmă de același public, după ce am reușit în urma a două intervenții la fileu să reduc scorul la 3—4.

(Continuare în pag. II-a)